

Gândul

Liuba Sârbu

Gândul n-are mâini,picioare,
Zboară peste mări,în zare,
Printre ani,pătrunde clipe,
Parcă ar avea aripe.

Însă unde-i casa lui?
Unde-i casa gândului?
Ce mănâncă,cum se-mbracă?
Are el timp pentru joacă?

Gânduri,are oare gândul?
Poate-nconjura pământul?
Pot oare să-i închid poarta?
Oare-ar rupe el lăcata?

Cu el mă trezesc din somn,
Tot cu el sunt pân adorm.
Oare eu sunt casa lui,
Casa mare-a gândului?

Versuri:© Liuba Sârbu